

GOGA

JESÚS CARRASCO

Gost literarne rezidence Goga, Novo mesto, oktober 2017

Petek, 11. oktobra, ob 19. uri bo na Malem odru SNG Maribor

pogovor z njim vodila Urša Zabukovec. Pogovor bo potekal v angleškem jeziku, poskrbeli bomo za tolmačenje. Dogodek poteka v soorganizaciji mariborske knjižnice. Vstopnine ni.

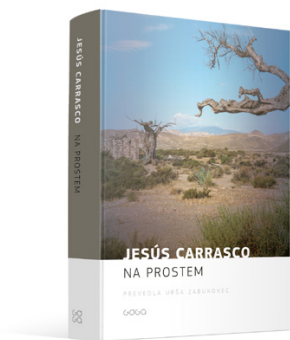
Četrtek, 17. oktobra, ob 19.00 bo v galeriji Simulaker v Novem mestu

pogovor z njim vodila Urša Zabukovec. Pogovor bo v španskem jeziku s tolmačenjem. Dogodek poteka v soorganizaciji Razvojnega centra Novo mesto. Vstopnine ni.

Jesús Carrasco (1972, Badajoz, Španija) je leta 2013 zaznamoval špansko literarno prizorišče z romaneskim prvencem *Na prostem* (prevod je izšel 2016 pri Gogi), ki so ga v Madridu razglasili za knjigo leta po izboru knjigotržcev, do danes pa so prodali pravice za več kot 20 tujejezičnih izdaj. Po romanu je nastal film *Intemperie (Out in the Open)* režiserja Benita Zambrana, premiera bo 22. novembra letos. Za drugi roman *Zemlja, po kateri stopamo* (prevod je izšel 2019 pri Gogi) je leta 2016 prejel Evropsko nagrado za literaturo. Oba romana je prevedla Urša Zabukovec.

Prihajam iz neliterarnega okolja. Študiral sem na pedagoški fakulteti in kratek čas na različnih srednjih šolah poučeval telesno vzgojo. Potem sem več kot petnajst let delal v oglaševanju, kar je bilo moje prvo profesionalno delo, povezano s pisanjem. Po objavi prvenca *Na prostem* sem dal odpoved in se posvetil pisanju. To je bilo pred šestimi leti. Spoznal sem, da je pisanje način življenja. Ni mi treba imeti pisalne mize, urnika in določenega roka, da bi bil pisatelj. Ljubše mi je pisati v rumeni zvezek, ki ga imam vedno s seboj. Vanj si vsakodnevno delam zapiske, pri čemer mešam različne fiksijske dele, dnevniške zapiske, včasih si tudi kaj narišem. Profesionalizem bi izničil svežino in izvirnost mojega pisanja.

*Jesús Carrasco
v intervjuju za Delo, maj 2019*

Na prostem

Goga, 2016

Mlad fant na begu od doma zasliši krike zasledovalcev. Ko ti utihnejo, ugotovi, da bo moral prečkati neskončno sušno planjavo, če bo resnično hotel ubežati zlu. Nekega dne zagleda osamljene stopinje pastirja – to je trenutek, ki spremeni življenji obeh. Svet, skozi katerega se prebijata, je nasilen, zaprt, brez imen in datumov, morala je izginila hkrati z vodo. Ta scenarij fantu omogoča, da se kljub slabemu začetku vendarle nauči, kakšne posledice lahko nosijo njegove sodbe. S pomočjo arhetipskih likov otroka, pastirja in žandarja Carrasco gradi trdo, kruto, a izjemno lirično zgodbo, ki nadaljuje žanr španskega ruralnega romana. Vznemirljivo branje, knjiga, ki bi morda le spremenila vaš pogled na svet.

**Iz obrazložitve ob nagradi
Evropske komisije za literaturo**

Na prostem je roman, v katerem je narava enakovredna igralka; ne gre za protiigro, za kaj takega je narava preveč brezbrizna, je gola danost, ki vse naokoli obsodi na škrte razmere in temu primerno podivjane apetite, kar dela to prozo surovo in neizprosno.

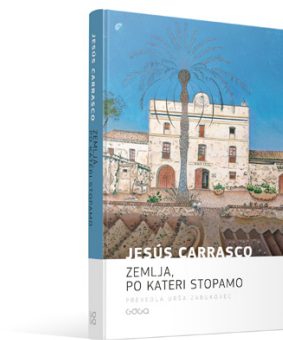
Matej Bogataj, Mladina, marec 2017

Carrasco je vplive domače tradicije dokaj kategorično zavrnil in povedal, da se je pri pisanju naslanjal predvsem na severnoameriške avtorje, kot so Raymond Carver, John Updike in seveda tudi Cormac McCarthy, ki je imel pri njegovem načinu pripovedovanja in osnovni strukturi gotovo še prav poseben vpliv. *Na prostem* ...se bere kot svojstvena verzija McCarthyjeve (post)apokaliptične vizije Amerike v njegovem romanu *Cesta*, v katerem se po uničeni pokrajini sprehajata oče in sin.

Samo Rugelj, Bukla, oktober 2016

Mojstrsko napisan roman, čeprav v zgodbi ne najdemo niti imen glavnih junakov, niti krajev, prav tako ne izvemo konkretnega vzroka, zakaj je deček sploh pobegnil od doma in zakaj mu zlo v podobi sodnega sluga vztrajno sledi. Namesto tega so zelo nazorni in poetični opisi neprizanesljive narave, saj avtorja zanima odnos človeka do narave, ki ga dojema kot nekakšno zrcalo odnosa do sočloveka.

Damjana Pečjak, portal Dobre knjige, oktober 2016

Zemlja, po kateri stopamo

Goga, 2019

»Izvorna ideja je bila soočiti moškega in zemljo. Hotel sem raziskati veljavnost starodavnih vezi v današnjosti. Tako sem izpostavil moškega, ki je globoko ukoreninjen v zemlji, ki mu je bila odvzeta – in z njo tudi vse druge stvari, ki so podpirale ta odnos: vrt, kulturo, narod in celo družino. Na koncu tega procesa sem spoznal, da je bila to izkušnja milijonov Evropejcev v 20. stoletju. Nato sem se odločil pomešati različne ravni zgodovine našega kontinenta, da bi lik Leva približal izkušnji pregona in množičnega trpljenja.«

Jesús Carrasco v intervjuju za Delo, maj 2019

Gre za roman, napisan v žanru alternativne zgodovine oz. stvarnosti, saj se zgodba odvija v nam znanem kraju in času, s sicer drugačno zgodovino. A v svoji srži roman prikazuje ravno univerzalnost človeške zgodovine, našo nenehno željo po osvajanju in prilasčanju zemlje. Naš svet je zgrajen na vojnah, nasilju in ločenosti, zato lahko roman beremo kot aktualen, nekoč, danes ali jutri. Toliko bolj v povezavi z našim odnosom do narave. Si zemljo sploh lahko lastimo ... ali pa se nam bo na koncu maščevala ona? Toplo priporočam v branje.

Vanja Jazbec, Bukla, april 2019

V pripovedi življenjskih zgodb glavnih protagonistov, kjer se dogodki nizajo v kratkih, impresivnih poglavjih, spoznavamo bebavo krutost zavojevalcev, ki brezobzirno izkoriščajo naravna bogastva pokrajine ter delovno silo podjarmljenih avtohtonih prebivalcev.

Anica Derganc, portal Dobre knjige, april 2019

Tenkočutni opisi narave, postavljeni ob protagonistova trpka občutja, značilni že za prvenec, so kljub bolj zapleteni kompoziciji vidni tudi v tem delu. Z dodanim meditativnim pridihom je Carrasco še poglobil lirično dimenzijo, ki jo je oblikoval že v prvencu. Linearno pripoved zamenja pogosto časovno prehajanje iz sedanjosti v preteklost in nazaj. Kratka poglavja ponekod poetično zasanjanih, ponekod odrezanih stavkov so položena v usta več pripovedovalcem, ki postopoma sestavijo mozaik človeškega zla, zaradi katerega je osnovna človečnost, bližina, mogoča šele v zemlji.

Jasna Lasja, Dnevnik, april 2019

Oba njegova v slovenščino prevedena romana sem pogoltnil. Carrasco piše o temnih plateg človekove eksistence in krutih mehanizmih moči, ki upravljajo sodobno družbo z neprizanesljivo resnicoljubnostjo, etično občutljivostjo in natančnim jezikom.

Jure Jakob, Facebook